

Sygn. akt VU 18/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Beata Łapińska

Protokolant st. sekr. sądowy Karolina Rudecka

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 10 listopada 2017 r. sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. K. prawo do emerytury pomostowej poczynając od dnia (...) roku.

Sygn. akt V U 18/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 maja 2018 roku, znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił M. K. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że na dzień 1 stycznia 2009 roku wnioskodawczyni nie udowodniła okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat. Do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach nie zostały zaliczone okresy zatrudnienia od dnia 4 grudnia 1980 roku do dnia 14 czerwca 1996 roku i od dnia 8 maja 2000 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku, z wyłączeniem okresów nieskładkowych, ponieważ pracodawca nie potwierdza, że w ww. okresach wnioskodawczyni wykonywała pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Organ rentowy nadmienił, że od dnia 1 stycznia 2009 roku wnioskodawczyni nie została zgłoszona w ZUS jako pracownik zatrudniony w warunkach szczególnych.

W odwołaniu z dnia 7 grudnia 2017 roku M. K. wniosła o zmianę ww. decyzji i przyznanie prawa do emerytury pomostowej ze względu na to, że osiągnęła co najmniej 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

W piśmie procesowym z dnia 23 lipca 2018 roku organ rentowy wskazał, że zakwestionował okresy pracy w warunkach szczególnych:

- od dnia 4 grudnia 1980 roku do dnia 14 czerwca 1986 roku i od dnia 8 maja 2000 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku z powodów formalnych, to jest braku zaświadczenia wystawionego przez płatnika składek, potwierdzającego tożsamość

prac wykonywanych przez wnioskodawczynię z pracami wymienionymi w odpowiednim punkcie właściwego załącznika do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych,

- od dnia 1 stycznia 2009 roku do dnia 31 października 2009 roku z powodu braku zgłoszenia w ZUS wnioskodawczyni jako pracownika wykonującego pracę w warunkach szczególnych, zgodnie z art. 50 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

M. K., urodzona w dniu (...), złożyła w dniu (...) roku, wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej.

(dowód: wniosek o emeryturę pomostową, k. 1 – 4 akt emerytalnych I)

Ubezpieczona udowodniła okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 28 lat, 1 miesiąc i 13 dni, w tym 23 lata, 9 miesięcy i 18 dni okresów składkowych oraz 4 lata, 3 miesiąca i 25 dni okresów nieskładkowych. Do stażu pracy ubezpieczonej w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył żadnych okresów.

(dowód: decyzja z dnia 21 lutego 2018 roku, k. 35 akt emerytalnych I)

W okresie od dnia 4 grudnia 1980 roku do dnia 14 czerwca 1996 roku M. K. była zatrudniona w Hucie (...) Sp. z o.o. w R. w pełnym wymiarze czasu pracy. Początkowo ubezpieczona zajmowała stanowisko pomocy dołowej w transporcie. Z dniem 1 stycznia 1981 roku ubezpieczona objęła stanowisko podręcznego przy ręcznym formowaniu szkła w Wydziale Huty i to stanowisko zajmowała do dnia 14 czerwca 1996 roku, z tym, że w okresach od dnia 29 marca 1983 roku do dnia 30 czerwca 1983 roku i od dnia 3 marca 1989 roku do dnia 10 października 1990 roku korzystała z urlopu wychowawczego.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 17 czerwca 1996 roku, k. 3 akt kapitałowych, zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 30 grudnia 2009 roku, k. 15 akt emerytalnych II, karta obiegowa zmiany z dnia 3 grudnia 1980 roku, umowa o pracę z dnia 4 grudnia 1980 roku, angaże od dnia 30 grudnia 1980 roku do dnia 10 września 1982 roku, od dnia 15 grudnia 1983 roku do dnia 22 października 1986 roku i od dnia 15 października 1987 roku do dnia 5 października 1988 roku, karta obiegowa zmiany z dnia 11 października 1990 roku, angaże od dnia 15 grudnia 1983 roku do dnia 5 października 1988 roku i od dnia 11 października 1990 roku do dnia 1 grudnia 1994 roku w aktach osobowych wnioskodawczyni)

W okresie od dnia 8 maja 2000 roku do dnia 31 października 2009 roku M. K. ponownie pozostawała w stosunku pracy z Hutą (...) Sp. z o.o., gdzie powtórnie zajmowała stanowisko podręcznego przy ręcznym formowaniu szkła. Ubezpieczona korzystała z urlopów bezpłatnych w następujących okresach: od dnia 11 grudnia 2001 roku do dnia 28 grudnia 2001 roku, w dniu 18 grudnia 2004 roku, od dnia 12 lipca 2005 roku do dnia 15 lipca 2005 roku, w dniu 4 września 2005 roku, od dnia 8 września 2005 roku do dnia 9 września 2005 roku, w dniu 19 października 2005 roku, w dniu 4 listopada 2005 roku, od dnia 5 grudnia 2005 roku do dnia 6 grudnia 2005 roku, w dniu 17 grudnia 2005 roku, w dniu 28 grudnia 2005 roku, od dnia 18 czerwca 2008 roku do dnia 27 czerwca 2008 roku, od dnia 1 lipca 2008 roku do dnia 25 lipca 2008 roku, w dniu 31 lipca 2008 roku, od dnia 1 sierpnia 2008 roku do dnia 4 sierpnia 2008 roku, od dnia 5 października 2008 roku do dnia 6 października 2008 roku, w dniach: 5 listopada 2008 roku, 8 listopada 2008 roku, 17 grudnia 2008 roku.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 31 października 2009 roku, k. 11 akt emerytalnych II)

W dniu 16 kwietnia 2018 roku pracodawca wystawił ubezpieczonej świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, w którym zaświadczył, że:

- od dnia 4 grudnia 1980 roku do dnia 31 grudnia 1980 roku zajmowała ona stanowisko pomocy dołowej w transporcie, odpowiadające stanowisku układacza wyrobów szklanych w komorowych lub tunelowych piecach odprężalniczych (Wykaz A, Dział XIII, poz. 4 stanowiący załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku),

- od dnia 1 stycznia 1981 roku do dnia 14 czerwca 1996 roku realizowała ona obowiązki na stanowisku podręcznego przy ręcznym formowaniu szkła, co odpowiada stanowisku pracy transportowego – podręcznego przy ręcznym formowaniu szkła, to jest w zespołach formujących szkło, formowanie wyrobów szklanych (Wykaz A, Dział XIII, poz. 3).

Ponadto wnioskodawczyni legitymuje się świadectwami wykonywania pracy w warunkach szczególnych za okresy:

- od dnia 8 maja 2000 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku, na stanowisku przy formowaniu wyrobów szklanych, wymienionym w wykazie A, Dział XIII, poz. 3 pkt 4 stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego nr 7 z dnia 7 lipca 1987 roku w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,

od dnia 1 stycznia 2009 roku do dnia 30 marca 2009 roku i od dnia 28 sierpnia 2009 roku do dnia 31 października 2009 roku w związku z wykonywaniem pracy przy ręcznym zestawieniu surowców lub ręcznym formowaniu wyrobów szklanych w hutnictwie szkła, wymienionym w załączniku nr 1, punkt 8 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 roku.

(dowód: świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach: z dnia 16 kwietnia 2018 roku, k. 22 - 23 akt emerytalnych I, z dnia 9 grudnia 2009 roku, k. 7, z dnia 9 grudnia 2009 roku, k. 9 akt emerytalnych II)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 664 ze zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
6. po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów), wykonywanie pracy w szczególnych warunkach przed dniem 1 stycznia 1999 roku oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po dniu 31 grudnia 2008 roku. Co więcej, w myśl art. 49 powołanej ustawy, prawo do emerytury pomostowej, przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

W realiach niniejszej sprawy organ rentowy odmówił przyznania wnioskodawczyni prawa do emerytury pomostowej, wyłącznie ze względów formalnych. ZUS mianowicie odmawiał zaliczenia do szczególnego stażu pracy wnioskodawczyni okresów: od dnia 4 grudnia 1980 roku do dnia 14 czerwca 1986 roku i od dnia 8 maja 2000 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku ze względu na brak zaświadczenia wystawionego przez płatnika składek, potwierdzającego tożsamość prac wykonywanych przez wnioskodawczynię z pracami wymienionymi w odpowiednim punkcie właściwego załącznika do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych. Natomiast okresu od dnia 1 stycznia 2009 roku do dnia 31 października 2009 roku nie uwzględniono z powodu braku zgłoszenia w ZUS wnioskodawczyni jako pracownika wykonującego pracę w warunkach szczególnych, zgodnie z art. 50 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że do przyznania ubezpieczonej wnioskowanego prawa niezbędne było zaliczenie do szczególnego stażu pracy okresów przypadających przed wejściem w życie ustawy o emeryturach pomostowych, to jest przed dniem 1 stycznia 2009 roku. Stosownie zaś do art. 3 ust. 7 ww. ustawy, za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 ze zm.)

Stosownie zaś do art. 32 ust. 1 w zw. z art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS ubezpieczonym urodzonym po dniu 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Prawidłowe rozumienie pojęcia pracy w szczególnych warunkach nie jest możliwe bez wnikliwej analizy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Odnośnie oceny dowodów zgromadzonych w postępowaniu zważyć należy, iż okresy pracy w warunkach szczególnych, stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

Należy jednak wskazać, że z cytowanego wyżej § 2 rozporządzenia nie wynika, aby stwierdzenie zakładu pracy w przedmiocie wykonywania przez pracownika pracy w warunkach szczególnych miało charakter wiążący i nie podlegało kontroli organów przyznających świadczenia uzależnione od wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Natomiast brak takiego świadectwa lub jego zakwestionowanie przez organ rentowy, nie wyklucza dokonania ustalenia zatrudnienia w warunkach szczególnych innymi środkami dowodowymi w toku postępowania sądowego. W konsekwencji okoliczność niedysponowania przez skarżącego świadectwem pracy w szczególnych warunkach nie przesądza, jak wywodzi organ rentowy o tym, że wnioskodawczyni pracy w szczególnych warunkach nie wykonywała.

Stanowisko takie wielokrotnie zajmował również Sąd Najwyższy, który między innymi w wyroku z dnia 2 lutego 1996 roku, II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239 stwierdził, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być udowodnione wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 ze zm.) dotyczą wyłącznie postępowania przed tymi organami.

Ze zgromadzonej dokumentacji pracowniczej, w postaci świadectw pracy i angaży ubezpieczonej wynika, że początkowo, w okresie od dnia 4 grudnia 1980 roku do dnia 31 grudnia 1980 roku ubezpieczona zajmowała stanowisko pomocy dołowej. Natomiast w okresie od dnia 1 stycznia 1981 roku do dnia 14 czerwca 1996 roku, od dnia 8 maja 2000 roku do dnia 30 marca 2009 roku i od dnia 28 sierpnia 2009 roku do dnia 31 października 2009 roku świadczyła obowiązki stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku, podręcznego przy ręcznym formowaniu szkła. Posada ta została wymieniona w zarządzeniu nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 roku, które wyszczególniało stanowiska, na których realizowanie obowiązków jest równoznaczne ze świadczeniem czynności przy formowaniu wyrobów szklanych. Natomiast prace bezpośrednio przy ręcznym formowaniu wyrobów szklanych w hutnictwie szkła zostały uwzględnione zarówno pod poz. 3 Działu XIII w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku, jak i w załączniku nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych pod poz. 8. W rezultacie sama analiza dokumentacji pracowniczej skarżącej daje podstawy do zaliczenia okresów od dnia 1 stycznia 1981 roku do dnia 14 czerwca 1996 roku, z wyłączeniem urlopów wychowawczych, od dnia 8 maja 2000 roku do dnia 30 marca 2009 roku, z wyłączeniem urlopów bezpłatnych oraz od dnia 28 sierpnia 2009 roku do dnia 31 października 2009 roku do pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych.

W rezultacie, niekorzystnych skutków orzeczniczych dla skarżącej nie może rodzić, jak chciałby organ rentowy brak zaświadczenia wystawionego przez płatnika składek, potwierdzającego tożsamość prac wykonywanych przez wnioskodawczynię z pracami wymienionymi w odpowiednim punkcie właściwego załącznika do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych. Należy bowiem mieć na uwadze, że w skrupulatnie prowadzonej dokumentacji pracowniczej ubezpieczonej w okresach od dnia 1 stycznia 1981 roku do dnia 14 czerwca 1996 roku i od dnia 8 maja 2000 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku wprost wskazywano stanowisko podręcznego przy ręcznym formowaniu szkła, co jest jednoznaczne z zajmowaniem posady przy ręcznym formowaniu wyrobów szklanych w hutnictwie szkła. Realizacja zaś takich obowiązków jest pracą w warunkach szczególnych, ujętą przez ustawodawcę pod poz. 8 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych. Co więcej, podkreślić z całą mocą należy, że ZUS nie kwestionował, że wnioskodawczyni w ww. okresie faktycznie zajmowała stanowisko i realizowała obowiązki podręcznego przy ręcznym formowaniu szkła, a jedynie odmawiał przyznania prawa do emerytury pomostowej ze względu na brak świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych według wytycznych sprecyzowanych przez ustawodawcę. Nie ulega wątpliwości, że pracownica nie może ponosić negatywnych konsekwencji zaniechań swego pracodawcy, tym bardziej w sytuacji, gdy z pozostałej dokumentacji pracowniczej wynika, że świadczyła obowiązki w warunkach szczególnych.

Reasumując, organ rentowy odmawiał zaliczenia okresów od dnia 1 stycznia 1981 roku do dnia 14 czerwca 1996 roku i od dnia 8 maja 2000 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku ze względu na niewystawienie zaświadczenia o pracy w warunkach szczególnych z powołaniem się na konkretną pozycję załącznika do ustawy o emeryturach pomostowych. Taka argumentacja nie może się ostać, ze względu na to, że ZUS nie podnosił, aby skarżąca nie zajmowała stanowiska podręcznego przy formowaniu szkła, to jest nie wykonywała obowiązków w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy, lecz ograniczał się jedynie do zarzutów formalnych. Zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą, nie można podzielić poglądu, że wykonywania pracy w szczególnych warunkach, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych można dowodzić przed sądem jedynie na podstawie świadectwa pracy wystawionego przez płatnika składek, gdyż przepis art. 51 tej ustawy nie zmienia przepisów Kodeksu postępowania cywilnego określającego katalog środków dowodowych, przy pomocy których strona może udowadniać fakty, z których wywodzi skutki prawne (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 lutego 2013 roku, sygn. akt III AUa 1044/12). Tymczasem wnioskodawczyni legitymowała się angażami, świadectwami pracy i świadectwami wykonywania pracy w warunkach szczególnych, z których jednoznacznie wynikało, że pracowała bezpośrednio przy formowaniu wyrobów szklanych.

Samo zaliczenie do szczególnego stażu pracy wnioskodawczyni okresów od dnia 1 stycznia 1981 roku do dnia 14 czerwca 1996 roku, z wyłączeniem urlopów wychowawczych, oraz od dnia 8 maja 2000 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku, z wyłączeniem urlopów bezpłatnych, powoduje w świetle art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych,

że ubezpieczona legitymuje się wymaganym 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach. Nadmienić więc już tylko należy, że nie jest dla Sądu przekonująca argumentacja ZUS, że uwzględnieniu nie mogą podlegać również wskazane w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 9 grudnia 2009 roku okresy od dnia 1 stycznia 2009 roku do dnia 30 marca 2009 roku i od dnia 28 sierpnia 2009 roku do dnia 31 października 2009 roku tylko ze względu na brak zgłoszenia wnioskodawczyni w ZUS jako pracownika wykonującego pracę w warunkach szczególnych. Jest tak dlatego, że przyznanie prawa do emerytury pomostowej nie jest uzależnione od przedłożenia przez płatnika druków (...), czy też opłacania składek na Fundusz Emerytur Pomostowych, lecz od wykonywania przez pracownika pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 23 marca 2017 roku, sygn. akt III AUa 1925/16).

Konkludując, z uwagi na fakt, że stanowisko zajmowane przez wnioskodawczynię w okresach od dnia 1 stycznia 1981 roku do dnia 14 czerwca 1986 roku, od dnia 8 maja 2000 roku do dnia 30 marca 2009 roku i od dnia 28 sierpnia 2009 roku do dnia 31 października 2009 roku, to jest podręczny przy formowaniu szkła zostało wyszczególnione w załączniku nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych pod poz. 8, to jest prace bezpośrednio przy ręcznym zestawianiu surowców lub ręcznym formowaniu wyrobów szklanych w hutnictwie szkła, ubezpieczona udowodniła 15-letni szczególny staż pracy wymagany do przyznania prawa do emerytury pomostowej. Okoliczności te w sposób jednoznaczny wynikają ze zgromadzonej w toku postępowania dokumentacji pracowniczej, a przedstawione przez ZUS zarzuty natury formalnej nie mogą rodzić niekorzystnych dla skarżącej skutków orzeczniczych. Skoro wnioskodawczyni wykazała 15-letni szczególny staż pracy, to nie ma znaczenia, że od dnia 4 grudnia 1980 roku do dnia 31 grudnia 1980 roku zajmowała stanowisko pomocy dołowej w transporcie, odpowiadające stanowisku układacza wyrobów szklanych w komorowych lub tunelowych piecach odprężalniczych, które nie znajduje swojego odpowiednika w załączniku do ustawy o emeryturach pomostowych. Skarżąca spełniła bowiem wszystkie warunki przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia, w tym udowodniła 15 – letni szczególny staż pracy.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. przyznał wnioskodawczyni M. K. prawo do emerytury pomostowej od dnia (...) roku, to jest od pierwszego dnia złożenia wniosku o przyznanie prawa do emerytury.